

جایگاه عقد مزارعه در نظام بانکداری ایران

لیلا ایمانی

چکیده

مزارعه از جمله عقود لازم برشمرده شده در قانون مدنی است. هدف از عقد مزارعه افزایش بهره وری و تولید محصولات کشاورزی است. مزارعه و مساقات ابزار مناسبی برای حمایت و توسعه کمیت و کیفیت فرصت های شغلی و توزیع عادلانه امکانات اقتصادی در بخش کشاورزی است. در دنیای کنونی با توجه به این که بانکها، این دارندگان سرمایه های عظیم، تأثیر بسیار زیادی بر گردش چرخ اقتصاد کشورها دارند. لذا قوانینی که بانکها بر اساس آنها فعالیت می کنند تعیین کننده وضعیت اقتصادی هر کشوری خواهند بود. در کشور ایران با توجه به دولتی شدن بانکها بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و با توجه به تصویب قانون عملیات بانکداری بدون ربا که از سال ۱۳۶۳ شمسی به اجرا درآمد و تاکنون با مشکلاتی مواجه بوده است، شرایط خاصی به وجود آمده است. به ویژه در مورد عقد مزارعه که با توجه به ماده ۱۷ قانون مذکور: «بانک ها فقط می توانند اراضی مزروعی را که در اختیار و تصرف خود دارند به مزارعه بدهند.» همین امر باعث شده که این عقد بی استفاده شده و بانک ها آنگونه که باید قادر به فعالیت در این زمینه نباشند. لذا در این تحقیق به نقد و بررسی جایگاه واقعی عقد مزارعه در نظام بانکی کنونی ایران پرداخته شده است. روش تحقیق کتابخانه ای بوده است.

واژگان کلیدی: مزارعه، عقد مزارعه، بانکداری اسلامی، اراضی مزروعی، نظام بانکی ایران